

След години царят случайно минал край мелницата и видял хубав момък.
– Това момче ваш син ли е? – попитал той.
– Не, но го обичаме като син – отвърнал мелничарят. – Намерихме го в една кошница в реката и го нарекохме Ханс. Имал е късмет, че е останал жив.

Царят пребледнял, защото разбрал, че това е детето, което някога искал да погуби.

– Вашият Ханс трябва да занесе едно писмо в двореца – наредил царят на мелничаря.

В писмото писал на царицата: „Момчето, което донесе това писмо, веднага да бъде обезглавено!“
За щастие, феята кръстница на Ханс сменила писмото с друго, в което пишело: „Щом момчето пристигне, незабавно да се ожени за дъщеря ми!“
На другия ден царят се прибрал в двореца и с ужас разбрал, че Ханс се е оженил за принцесата. Извикал го и знаейки, че го изиграва на сигурна смърт, му казал:
– Дъщеря ми ще остане твоя жена само ако ми донесеш три златни косъма от главата на Слънцето.